

Ти само ще видиш прахът ми разлѣтял,
 И няма да бдят ни колоните неми
 над него, ни кржст — но завижда сжрце ми
 на гробната пепел,
 че знам, неспокойно ще имам аз ложе,
 тжжно ми е, Боже!.

Вжв родния край сжс молитва заспива
 детенце невржстно за мене — а зная
 че корабът мой не нататжк стива,
 залутан в безкрая , , ,
 Че нищо и детска молитва не може,
 тжжно ми е, Боже!.

И тая джга от лжчи, що в простора
 огромна, архангели твои простират,
 след век ще я гледат след мен нови хора,
 и те ще умират!
 Доде се смиря аз пред свойто нищоже
 тжжно ми е, Боже!.

Вацлав Ролич-Лидер — Нощни камбани

Когато, от ржка монашеска раздвижен,
 среднощен звжн се носи над града заспал
 и знаци на живот от вжрх до вжрха ближен
 подават кулите с докоснатий метал,

кога наоколо, в латинския квартал
 средневековна бледност леят лунни пари
 и с джлги халевбарди паметници стари
 се вглеждат в чародейний град окаменял,—
 тогава от леглото скачам аз пробуден,
 сжс неспокоен взор, че сякаш там, отвжн,
 от Родината моя бий камбанен звжн
 и на война зове тя своя син прокуден.

Тжй пишат хората на един народ, който не губи вяра
 и през най-тягостни години; сжс такива чувства живеят пос-
 тите на един народ, за които поезията е средство да се слу-
 жи на идеалите на народа и да му се сочат светли небос-
 клоний. Обич кжм родината и вяра в Бога вджхновява пое-
 тите на многострадална Полша.

Не само обикновения читател, но и нашите поети биха се
 поучили от тая хубава книга, която заслужава препоржка и
 която показва пжтя на избраниците на един народ.

Редактор — стопанин: Ив. Кирилов.